

ĐẠI ĐẠO TAM KỲ PHỔ ĐỘ
TÒA THÁNH TÂY NINH

Chương Yêu
KẼ THÙ
DẪ TRUNG TỬ
Sưu Tập

TƯ LIỆU TU HỌC – LƯU HÀNH NỘI BỘ
2008

Ebook được làm theo **ẤN-BẢN** phổ biến trên Website của **DAOCAODAI.INFO**. Mọi góp ý, đề nghị bổ túc, sửa đổi những sơ sót, có thể có, xin vui lòng gửi điện thư vào địa chỉ: *tamnguyen351@live.com*

Thành thật tri ơn **SOẠN GIẢ DẤ TRUNG TỬ, BAN PHỤ TRÁCH PHỔ BIẾN KINH SÁCH WEBSITE DAOCAODAI.INFO** đã bỏ nhiều tâm-huyết và công sức trong việc sưu tập, biên khảo, đánh máy, in ấn hay phổ biến trên Website ngỗ hầu **GIÁO-LÝ ĐẠI-ĐẠO** được phổ truyền rộng rãi, lưu lại di-sản tinh-thần vô-giá cho thế-hệ hiện tại và nhiều thế-hệ tiếp nối mai sau.

California, 18/03/2013

Tâm Nguyên

ĐẠO-LÝ THẬT-HÀNH

Chương Yêu
Kể thù
DẪ TRUNG TỬ SƯU-TẬP
2008

TƯ LIỆU TU HỌC LƯU HÀNH NỘI BỘ

MỤC LỤC

❖ THƯƠNG YẾU KẺ THÙ.....	9
▪ THƯƠNG YẾU KẺ THÙ	13
▪ DANH NGÔN VỀ YẾU THƯƠNG	21

TÒA-THÁNH TÂY-NINH

THƯƠNG YÊU KẼ THÙ

- Lời Đức Hộ Pháp**
- THƯƠNG YÊU KẼ THÙ**
- DANH NGÔN VỀ YÊU THƯƠNG**

LỜI ĐỨC HỘ-PHÁP:

“Trong kiếp sanh chúng ta rũi có kẻ thù oán ta, kẻ ấy là ma nghiệt, chúng ta không nên sợ. Nếu ta khôn ngoan thì ta lấy tình yêu ái đối lại, đừng cho họ diệt tận oán cừu đi, ấy là bí pháp mà Bản Đạo vừa hé màn bí mật cho con cái Chí Tôn nhìn thấy để tìm cơ giải thoát.”

THUYẾT ĐẠO ĐÊM 13-3 KỶ SỬU (1949)

THƯƠNG YÊU KẼ THÙ

THỨA JÉSUS đã dạy hãy thương yêu kẻ thù của mình, bởi vì nếu chúng ta chỉ thương những người cùng xu hướng với mình, những người biết ca tụng, giúp đỡ mình, có ơn với mình, thì có hơn gì những người thường tình, thậm chí chẳng khác gì những người có tội nữa, vì họ cũng biết thương những người thích hợp với họ, ca tụng họ, tức là nâng đỡ cái bản ngã của họ vậy.

Trong cuốn gương Chúa Jêsus có đoạn nói rằng:

“Bạn cần được coi như những người đã chết, đối với những người thân; bạn càng đến gần Chúa thì phải rút khỏi sự an ủi, khen ngợi, ca tụng của người đời, vì tất cả sự an ủi, ca tụng, khuyến khích của thế gian, thì chỉ làm tăng cái bản ngã của bạn, mà bản ngã của bạn càng tăng, thì bạn càng xa Chúa nhiều hơn”

(THEO WISDOM BLISS AND COMMON SENSE / NGUYỄN TÁC DARSHANI DEANE / BẢN DỊCH NGUYỄN PHONG).

Thật vậy, bất cứ ai cũng có thể thương yêu những người tốt lành, lương thiện, ngoan ngoãn, vì họ dễ giao thiệp, dễ yêu mến. Còn những người đã dấn thân trên đường Đạo thì phải chấp nhận mọi sự cừu hận, chống đối, coi như một sự thử thách đến từ kẻ thù, và phải biết cách vượt qua bằng chính lòng yêu thương, tha thứ của mình. Nói một cách khác là những người đã chọn con

đường tâm linh là phải có lòng bác ái, vị tha, mở rộng sự yêu thương tha thứ đến cả kẻ thù. Nên Đức Chí Tôn đã dạy rằng:

“Các con chẳng những cứu trợ kẻ ngoại đạo, mà lại phải cứu kẻ nghịch cùng mình nữa.”

(TNHT / Q2 / TR. 43).

Trong đời sống hiện tại có hai lối sống khác nhau, một là sống cho bản ngã, hai là sống theo chân ngã, tức là sống theo chân tâm, thiện tánh của mình. Bởi vì phàm ngã hay chân ngã đều hiện hữu trong chính tự thể mỗi người, nếu chọn lối sống nào thì sẽ có ngay lối sống đó.

Sự thật hai lối sống trên cũng không có gì sai trái cả, nhưng những người đã chọn con đường tâm linh tức là đi theo con đường Đạo, thì phải tuân thủ lời khuyên của Chúa Jêsus là hãy thương yêu kẻ thù.

Đức Chí Tôn đã tha thiết dạy về yếu lý quan trọng của sự thương yêu rằng:

“Thầy thường nói với các con rằng, các con là cơ thể của sự thương yêu... sự thương yêu là giếng bảo sanh của càn khôn thế giới, có thương yêu như loại mới có hoà bình, càn khôn mới an tịnh. Đặt an tịnh mới không thù nghịch lẫn nhau, mới giữ bền cơ sanh hoá”

(TNHT/Q2/TR.69)

“Thầy chỉ có một lòng mơ ước cho các con biết thương yêu trong thánh đức của Thầy... Thầy lại hằng gánh vát sự khó khăn, chỉ cậy các con là một lòng thương yêu sanh chúng...”

(TNHT / Q1 / TR.30).

Trong Phương luyện kỹ đặt vào con đường thứ

ba Đại Đạo, Đức Hộ Pháp Phạm Công Tắc đã dạy rằng:

“Phải thương yêu vô tận. Ấy là chìa khoá mở cửa Bát quái Đài tại thế này.”

Các Tôn giáo cũng đều có dạy sự thương yêu, nhưng trên căn bản thực thi có khác nhau: như Đạo Nho lấy Nhơn nghĩa làm căn bản, Đạo Lão lấy Công chánh làm căn bản, Đạo Phật lấy Từ bi Bác ái làm căn bản. Tất cả cũng đều xuất phát từ cái Tâm yêu thương. Nhưng thế nào là “*Sự thương yêu vô tận*”? Theo chơn truyền của Cao Đài giáo thì sự thương yêu vô tận tức là thương yêu không có phân biệt ranh giới, không có định hướng, tức là thương yêu cả kẻ thù.

Đức Hộ Pháp đã dạy rằng:

*“Chỉ cần con để dạ một chữ Thương.
Thương mình vậy thương ai cũng vậy.
Lòng tình ái sao cho lừng lẫy,
Cái khí thương động dậy Trời già.
Chẳng phải thương chỉ trọng người ta,
Dầu cầm thú cỏ hoa cũng đoái.
Thương chẳng biết biệt phân phải trái
Dầu khôn ngoan ngu dại cũng thương.
Phàm tình thương chẳng có độ lường,
Thương cho đến hơi sương giọt nước.
Tình thương vốn ngoài vòng tội phước,
Với kẻ thù thương được cũng nên thương.
Tình thương kia víặng phi thường,
Hoà giọt lụy đau thương lau thế sự.”*

(PHƯƠNG TU ĐẠI ĐẠO)

Yêu thương vô tận là sự yêu thương lấy thiên-lương

nhân cách làm căn bản, vô điều kiện, không do động cơ vụ lợi thúc đẩy, không mặc cả, không thiên lệch, không trông mong ân huệ, ngay cả ân huệ của Thượng Đế. Đức Hộ Pháp đã dạy rằng:

“Sự thương yêu không thể cần cái này, bỏ cái kia, chê cái nọ, khen cái khác... Thương yêu phải lấy công tâm mà định...”

(THUYẾT ĐẠO ĐÊM 1-8 CANH DẦN/1950).

Theo tâm lý thường tình, thì người ta chỉ thương yêu những bạn bè ca ngợi mình, giúp đỡ mình. Sự kiện này không phải là sự thương yêu đúng nghĩa, mà là phản ứng của phàm ngã, chỉ trả giá cho kẻ nâng đỡ bản ngã của mình, chứ không phải là một sự thương yêu vô tận chân thật theo lẽ Đạo.

Đúng nghĩa sự thương yêu, thì không bao giờ có sự phân biệt đối tượng, và định hướng. Sự thương yêu này còn phải lan toả ngay đến cả kẻ thù, bằng tất cả lương tâm của mình.

Đối với sự thương yêu kẻ thù, một người cha đã dạy con rằng:

Con ơi! Một ngày kia con trở thành người lính, nếu xảy ra chiến đấu thì con hãy chiến đấu với tất cả lương tâm, vì đó là nghĩa vụ... Nhưng khi trận chiến chấm dứt, nếu kẻ thù của con bị thương, thì con hãy coi anh như là một người bạn khốn khổ. Bởi vì y cũng như con, họ cũng có gia đình cha mẹ vợ con để yêu thương, họ cũng nhớ nhung lo lắng... Nên con phải thương yêu y, săn sóc y, nâng đỡ và an ủi y...

Con ơi! Đó là tình nhân loại.

Đây là trường hợp đối với kẻ thù chung của dân tộc,

trong lúc mình là con dân đang thi hành nghĩa vụ với tổ quốc, nên mình phải hy sinh chiến đấu với tất cả lương tâm, nhưng khi chiến cuộc tàn phai, thì giữa kẻ thù và chúng ta chỉ còn là con người với con người, nên phải lấy lòng nhân đạo mà đối xử với họ, bằng tất cả sự thương yêu chân thật.

Vì sự thương yêu chân thật phải xuất phát từ trái tim chứ không phải khối óc, hãy sử dụng trái tim để thương yêu, chứ không nên dùng khối óc để phân biệt, định hướng cho nó. Chúng ta hãy làm sao để mọi tư tưởng và hành động của chúng ta đều xuất phát từ trái tim đầy yêu thương. Như vậy chúng ta không thể ban phát tình thương, khi chúng ta không có một trái tim thật sự yêu thương, vì trái tim của chúng ta chính là Điểm Linh Quang của Thượng Đế, là vạch nối liền giữa Ta và Ngài. Nên Đức Chí Tôn đã dạy rằng:

“Các Con là Thầy, Thầy là các con”

(TNHT / QI / TR.30).

Như vậy Thượng Đế chính là sự yêu thương, nên trong lãnh vực tâm linh, khi người tu đã tiến bước trên đường Đạo, thì phải tự biến mình thành con đường vận hà (canal) để chuyển tải tình yêu thương của Thượng Đế xuống trần gian, để hàn gắn những đau thương cho nhân thế, và đây là phương tu hành để thoát đoạ luân hồi, hội nhập vào cuộc sống vĩnh hằng nơi cõi Thiêng liêng hằng sống, mà cũng là một “*cửa lễ*” hiển dâng lên Thượng Đế, nên Đức Chí Tôn đã dạy rằng:

“Sự thương yêu là chìa khoá mở Tam thập lục Thiên, Tam Thiên thế giới và Bạch Ngọc Kinh. Kẻ nào ghét sự thương yêu thì chẳng hề qua khỏi cửa luân hồi.”

“Các con thương mến nhau, dịu dặt nhau, chia vui sót nhọc với nhau ấy là các con hiến cho Thầy một sự vui vẻ đó”

(TNHT/Q2/TR.43).

Đức Hộ Pháp cũng đã dạy rằng:

“Ôi! kiếp sanh tại thế mang xác thịt hôi sống được mấy lát? Nội một giấc thức, một giấc ngủ, là thấy sự sống chết của kiếp con người, mang thi hài bóng giáng này là giả. Cảnh thiệt không phải ở đây, mà ở chỗ khác kia, sao không tìm cảnh thiệt là cảnh tồn tại, lại chạy theo bóng giáng...”

Ước ao sao cả thầy biết điều trọng hệ bí mật đó mà thương yêu lẫn nhau, thương lún thương càng đi rồi ngày kia coi có lắm chẳng... Bản Đạo mong ước cả thầy con cái Chí Tôn, đừng tưởng mang hình hài này mà nam nữ phân biệt đa nghe! Biết đâu trong đám nữ này có người đã làm anh làm cha của người nào đó trong tiền kiếp. Giả cuộc đừng coi trọng hệ, đừng mơ sự giả. Đó là điều ước ao của Bản Đạo hơn hết.”

(THUYẾT ĐẠO CỦA ĐỨC HỘ PHÁP ĐÊM 1-2 MẬU-TÝ / 1948)

Để thực hiện được vấn đề “*yêu thương vô tận*” này, cũng chẳng phải là chuyện dễ dàng, vì trong ta có sự tranh chấp rất quyết liệt giữa chân ngã và phàm ngã. Vậy mỗi khi ta gặp sự chống đối, tức là ta đang đối diện với kẻ thù, nó sẽ khơi dậy trong ta lòng căm hận, thì chúng ta nên coi đây là một dịp thử thách, phải vui vẻ chấp nhận và phải biết cách vượt qua bằng chính lòng yêu thương của mình.

Đối với cõi đời “*tạm bợ*” thì người ta khuyên con người hãy biến căm thù thành sức mạnh, để tiêu diệt

đối phương. Nhưng đối với Đạo “*vĩnh hằng*” thì khuyên con người nên lấy yêu thương để hoá giải hận thù, hầu có thể chung sống với nhau một cách hoà bình. Vì Đức Phật đã dạy rằng:

“Lấy ân báo oán thì oán ấy tiêu tan. Lấy oán báo oán thì oán thù chống chất”

(KINH PHÁP CỨ).

Để hoá giải hận thù nảy sinh trong ta, thì chúng ta hãy dùng chân ngã để nhìn vào sự thật, và hãy tự nhủ rằng sự thù hận nảy không phải là ta, mà nó là phàm ngã, nó khơi dậy trong ta một sự oán cừu nữa đây... và hãy tự xác định rằng: *“Chính tôi là chân ngã, là sự yêu thương, tôi phải vượt lên trên sự cố chấp thù hận thường tình này”*.

Đây là một dịp đấu tranh tư tưởng quyết liệt giữa thiện tâm và ác ý, và một khi đã đánh bại được “*phàm ngã*”, chỉ còn cái “*chân ngã*” tức là tình yêu thương ngự trị trong lòng ta, thì sự thù hận sẽ tan biến, và chính nhờ vậy mà không những thân tâm ta trở nên thanh thoát yêu đời, mà còn là bí quyết tăng cường sức khoẻ và tuổi thọ.

Trong đời sống thường nhật người tu nên tận dụng những dịp công phu thiền định, để phát triển lòng yêu thương. Một khi đã thấm nhuần sâu xa tư tưởng này, thì chúng ta sẽ thấy rằng trong cái thế giới vô thường, đầy bất toàn này, thì người mà hôm nay ta coi là bạn, ngày mai có thể là kẻ thù, và người mình không ưa hôm nay, biết đâu sẽ là người bạn thân thích sau này.

Để trở thành người chân tu đầy lòng nhân ái, chúng ta không nên dùng hai chữ “*thù*” và “*bạn*”, vì sự thật chẳng có ai là thù hay bạn cả, mà theo nhân sinh quan Cao Đài

giáo thì tất cả chúng sanh, chỉ toàn là anh em với nhau, cùng chung một Đấng Cha Lành Thượng Đế mà thôi.

CHUNG

DANH NGÔN VỀ YÊU THƯƠNG

- ◻ *Hãy yêu kẻ thù mình, làm ơn cho kẻ ghét mình, chúc phúc cho kẻ rửa sả mình, và cầu nguyện cho kẻ sỉ nhục mình... Các người muốn người ta làm cho mình thế nào, hãy làm cho người ta thế ấy”* (Luca 6:27-31/Kinh Thánh Tân ước).
- ◻ *Hãy thương xót như Cha các người hay thương xót. Đừng xét đoán ai, thì các người khỏi bị đoán xét. Đừng lên án ai, thì các người khỏi bị ai lên án, hãy tha thứ, người sẽ tha thứ mình”*. (Luca 6: 36-37 / Kinh Thánh Tân ước).
- ◻ *Tình yêu chân thật là tình yêu không biết mặc cả. Nơi nào có chuyện tìm kiếm một sự trả giá, thì không thể có tình yêu chân thật”*. (Vivekananda / Tôn giáo là gì).
- ◻ *Trong tất cả các đức tính thì hạnh phúc ái quan trọng hơn hết, nếu không có hạnh phúc ái, thì những đức tính khác sẽ không bao giờ được coi là đầy đủ”*. (Krishnamuti / Dưới chân Thầy).
- ◻ *Dịu hiền và từ tâm không phải là yếu đuối hay thất vọng, nhưng là biểu thị của sức mạnh và cương quyết.”* (Kahlil Gibra / Lời Thiêng).
- ◻ *Thay vì chống đối với bất cứ ai, chúng ta sẽ có tình thân ái vô biên với tất cả”*.(Vivekanand / Tôn giáo là gì).
- ◻ *Tôi không thể giết một con rắn độc. Tôi sẽ cố gắng*

hoá giải nó bằng tình thương, những tiết điệu rung động của tình thương từ trong tôi phát ra, có thể làm cho nó lắng dịu. Tôi không thể hạ thấp những lý tưởng tâm linh vì lợi ích cá nhân trong bất kỳ hoàn cảnh nào” (Thánh Gandhi / Xứ Phật huyền bí).

- ▣ *Tình yêu không cần biết phần thưởng là gì... Đừng hỏi điều gì báo đáp cho tình yêu của bạn, hãy để địa vị của bạn luôn là người cho. Hãy dâng tình yêu của bạn cho Thượng Đế, đừng đòi hỏi điều báo đáp, dẫu là từ nơi Ngài. (Vivekananda / Tôn giáo là gì).*
- ▣ Chúa Jêsus đã dạy hãy thương yêu kẻ thù của mình, bởi vì nếu chúng ta chỉ thương những người cùng xu hướng với mình, những người biết ca tụng, giúp đỡ mình, có ơn với mình, thì có hơn gì những người thường tình...vì họ cũng biết thương những người thích hợp với họ, ca tụng họ, tức là nâng đỡ cái bản ngã của họ vậy.
- ▣ Thương yêu vô tận là phương tu hành để thoát đoạ luân hồi, hội nhập vào cuộc sống vĩnh hằng nơi cõi Thiêng liêng hằng sống, và là một “*cửa lễ*” hiến dâng lên Thượng Đế.
- ▣ Để trở thành người chân tu đầy lòng nhân ái, chúng ta không nên dùng hai chữ “*thù*” và “*bạn*”, vì sự thật chẳng có ai là thù hay bạn cả, mà theo nhân sinh quan Cao Đài giáo thì tất cả chúng sanh, chỉ toàn là anh em với nhau, cùng chung một Đấng Cha Lành Thượng Đế mà thôi.

THƯƠNG YÊU KẼ THÙ

SOẠN GIẢ: DẤ TRUNG TỬ